

dem, som ved Sagens forrige Behandling her har holdt paa disse Endringers Vedtagelse. Jeg kunde saaledes ubetinget tilraade ligesom den sidste erede Taler at modtage og vedtage dette Lovforslag her, saaledes som det foreligger, naar ikke Bestemmelsen i § 51 var indkommet i Loven, som har gjort mig noget tvivlsaaelig og betænkelig ved at modtage den. Det er jo imidlertid muligt, at denne kan fjernes ved en senere Behandling og under alle Omstændigheder anbefaler jeg nu Sagen til Thingets velvillige Modtagelse og af Hensyn til dens vidtløftige Behandling i forrige Session, ogsaa til dens hurtigst mulige Afgjørelse her i Thinget.

S. Pedersen: Jeg kan ligesom den foregaaende Taler begynde med at sige, at, naar man staar overfor et Lovarbejde af den Betydning og det Omfang som det, vi her have for os, der griber ind i saa mangfoldige Forhold af meget vigtig Natur, er det vistnok nødvendigt, at vi alle gjøre os fortrolige med at vise Resignation. Det Spørgsmaal har jeg ogsaa maattet forelægge mig, og jeg er kommen til det Resultat at ville modtage Forslaget som det foreligger. Jeg tror saa meget mere at kunne gjøre det, som der unegtelig er foretaget mange Endringer, som falde sammen med mit Standpunkt, navnlig angaaende Vandsynsmandsinstitutionen, hvad jeg anser for en Forbedring af ikke uvæsentlig Betydning. Et Spørgsmaal, som vakte en Del Betænklighed i forrige Samling, Mageløgsparagrafen, har ogsaa nu faaet en Affattelse, som raader Bod paa mine Betænkligheder, idet Vedkommende kan have Valget mellem at betale en aarlig Afgift eller en Sum eengang for alle. Jeg var nemlig ikke fri for at betrykte, at Torben kunde falde til en Mand, som det vilde volde megen Bøvær, naar man paatvang ham et Stykke Grund, som han ikke havde Raad til at modtage; men denne Betænklighed vil nu falde bort. — Med Hensyn til det tidligere meget omstridte Spørgsmaal om Vedligeholdelsespligten er der stet Forandringer, der gaa i modsat Retning af mine Ønsker. Jeg skal ikke her optage Debatten om Spørgsmaalet, men Betragtningerne i Folkethingets Udvalgsbetænkning have ikke for mig været meget overbevisende om, at Udvalget har haat en stærk Grund under Fødderne; thi, medens de i det ene Tilfælde henviser til den historiske Ret, sige de strax nogle faa Linier efter, at denne har viist sig ikke at have synderlig Betydning, idet Reglerne ikke have været brugte i videre Udstrækning, hvor der er Tale om de større Vandløb og om Forpligtelsen til at deltag i Vedligeholdelsen for alle dem, der have Interesse i disse Vandløb. Jeg erkjender, at man for de mindre Vandløbs Vedkommende har modificeret Bestemmelserne, som det tidligere i

Vandstthinget var foreslaet af et Mindretal i Udvalget, for de større Vandløbs Vedkommende kan jeg derimod ikke se Andet, end at der er en Tilbagegang. Det fremgaar af Betænkningen, at der skulde være ikke faa Steder, hvor Cierne ved de større Vandløb ikke have benyttet sig af deres Ret ved Reguleringerne, ikkedestomindre skulle Cierne vedblivende svare Vedligeholdelsesbidrag, uanset om de ere Lodsieiere eller ikke; men den tidligere Ret er nu betagen dem, forsaavidt den ikke hidtil er benyttet. For de mindre Vandløbs Vedkommende kan man sige, at der er viist Smøbekommen, forsaavidt det er indbrømt, at, naar en ny Regulering medfører større Vedligeholdelsesudgifter — hvad den utvivlsomt vil gjøre, hvis den er betydelig — skulle de forbedes paa dem, der have Interesse af Vandløbet. Dette er en Smøbekommen, men dog af mindre Omfang, end jeg anser det for i og for sig rigtigt. Med Hensyn til Bestemmelserne i Lovens § 24 om Naturalarbejderne, da er den ogsaa saa lidet stemmende med det, jeg tror i og for sig er rigtigt og nødvendigt i Genhold til, hvad der blev vedtaget her, da Sagen sidst var til Behandling, at jeg ikke har kunnet modtage den med sær Tilfredsstillelse; men det kunde ikke falde mig ind paa Grund af et saadant Spørgsmaal at søge at forandre Loven paa det Stadium, den nu staar, da jeg ligesom andre Talere maa erkjende, at den som Helhed er et meget betydeligt Fremskridt paa Omraader, som har den allerstørste Betydning; baade giver den med Hensyn til Midlerne til en fyldigere Regulering af Vandløb klarere Bestemmelser, og det Samme gjaelder vistnok det andet Afsnit om Vandets Benyttelse. Jeg har nu i det Hele taget ikke Sympathi for Naturalarbejder; jeg tror, at de ere meget lidet hensigtsmæssige og lønnende for alle Parter; men især paa dette Omraade fastholder jeg endnu, at, selv om man forudsætter god Villie hos alle Deltagere, vil Arbeidet umuligt kunne gjøres paa en hensigtsmæssig Maade, naar det ikke gjøres i en vis Orden og efter en vis Plan. Jeg haaber imidlertid, at den Bestemmelse, som omhandler Antets Ansættelse af Vandinspektører, vil kunne faae Indflydelse i den Retning, idet deres Tilsyn kan have Indflydelse paa, hvorledes Sogneraadene i det Hele opfyldte Loven, saa at der derigjennem kan sættes en Grænse for, at ikke en ligeegyldig eller slet Vedligeholdelse kom til at forpurre de gode Hensigter, Loven har med Hensyn til Vandløbets Tilstand. Det forekommer mig nu, at Forbedringerne og Forringelserne staa nogenlunde i Balance med hinanden; selv med de Mangler, Lovforslaget nu har, kan jeg altsaa i Genhold til den Betydning, jeg tillægger Sagen i dens Helhed, ikke Andet end slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne, og anbefale Forslaget til Thingets Velvillie, som det foreligger.